

ՎԵՀԱՓԱՌԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԾՆՆԴՅԱՆ 60-ԱՄՅԱԿԸ

1968 թվականի սեպտեմբերի 20:

Այսօր լուսալ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի ծննդյան 60-ամյակը:

1908 թվականի սեպտեմբերի 20-ին Բուխարեստի մեջ, բարեպաշտ մի հայ ընտանիքի համեստ հարկի ներքո, ծնվում էր Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը:

Նախախնամության Աջն էր ընտրում և առաջնորդում Նրան, ընտանեկան խոնարհ հարկից մինչև Լուսավորչի գահը:

Այդ բարեբաստիկ օրից անցել են 60 տարիներ, տարիներ՝ ուսման, տքնաջան աշխատանքի:

Գերագույն հոգևոր խորհուրդը թեև իր 1968 թվականի փետրվար 10-ի նիստում որոշել էր «Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի 60-ամյակը և գահակալության 14-րդ տարեդարձը հանդիսությամբ նշել 1969 թվականի հոկտեմբերի 5-ին, կիրակի օրը», այնուամենայնիվ 1968 թվականի սեպտեմբերի 20-ին, ուրբաթ օրը, Մայր Աթոռում նշվեց Վեհափառ Հայրապետի ծննդյան 60-ամյակը՝ ընտանեկան, սրտառույչ ու թելադրական հանգամանքների ներքո:

Առավոտյան ժամը 9.30-ին, աշխատանքից առաջ, Մայր Աթոռի միաբանությունը, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմն ու ուսանողությունը, մայրավանքի ողջ պաշտոնեությունը, շուրջ 150 հոգի, թափոր կազմած, լուսարարապետ գեր. տ. Հայկազուն արքեպ. Աբրահամյանի առաջնորդությամբ, դիմում է Վեհափառի ընդունարանը առաջին հարկի վրա՝ շնորհավորելու Վեհափառ Հայրապետի ծննդյան 60-ամյակը:

Այդ օրը կրկնակի ուրախության օր էր բոլորի համար ման հրանով, որ ՍՍՀՄ Գերագույն սովետի նախագահությունը Վեհափառ Հայրապետի 60-ամյակի առթիվ սեպտեմբեր 19 թվակիր իր հրամանագրով, պարգևատրել է Հայոց Հայրապետին «Պատվո ճշան» շքանշանով, Նրա խաղաղասիրական, հայրենասիրական գործունեության համար:

Վեհափառի ընդունարանում բոլորը ոտքի վրա, լուռ ու երջանիկ ապաստում են Հայոց Հայրապետին:

Եվ ահա ընդունարան մուտք է գործում Վեհափառ Հայրապետը: Փոթորկում են ուրախ ծափերն ու ողջույնները:

Վեհափառ Հայրապետը խորապես հուզված է այս անակնկալ և սրտառույչ հանդիպումից:

Լուսարարապետ տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոսը խոսք առնելով բացատրում է սույն հանդիսության ընտանեկան բնույթն ու նշանակությունը և ապա, հանուն Մայր Աթոռի միաբանության, հայ եկեղեցու, ջերմորեն շնորհավորում է Հայոց Հայրապետի 60-ամյակը, Մայր Աթոռ ա. Էջմիածնի անասանության և Հայոց Հայրապետի թանկագին կենաց արևշատության սրտագին մաղթանքներով:

Հոգևոր ճեմարանի վերատեսուչ հոգ. տ. Ներսես Ժ. վրդ. Պոգապալյանը, հանուն հոգեվոր ճեմարանի տեսչության, դասախոսական կազմի և ուսանողության, շնորհավորում է Հայոց Հայրապետին, շեշտելով, որ ճեմարանը որպես Ն. Ա. Օծության սրտի ամենամոտիկ հաստատություն, իր որդիական խնդակցությունն է բերում օրվա հանդիսու-

թյան և հույս է հայտնում, որ ճեմարանը հոբելյար Հայրապետի դեկավարության և գորգորանքի ներքո կշարունակի իր առաքելությունը:

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագիր Ա. Հատիտյանը խոսում է հանուն բազմահազար իր ընթերցողների և մայրավանքի պաշտոնության, նշելով, որ Ն. Ս. Օծության գահակալությունը մոտ լույսերով և փառքերով պայծառացրել է Մայր Աթոռ և Էջմիածինը, Հայաստանյայց առաքելական եկեղեցին, և շեշտում, որ հայ ժողովուրդը իր պատմության մեջ երբեք այսքան միասնական ու ամբողջական չի եղել իր պաշտամունքի և սիրուն մեջ դեպի ս. Էջմիածինը, մանավանդ վերջին 14 տարիների ընթացքում, Վազգեն Ա Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի անձնադիր հովվապետության տարիներին:

Իր խոսքի վերջում Ա. Հատիտյանը ընդհանուր խանդավառության մեջ ընթերցում է ՍՍՀՄ Գերագույն սովետի նախագահության սեպտեմբեր 19 թվակիի հրամանագիրը՝ Հայոց Հայրապետի ծննդյան 60-ամյակի առթիվ «Պատվո՛ւ նշան» շքանշանով պարգևատրելու կապակցությամբ: Հրամանագիրը հրատարակվել է ամսագրի 3-րդ էջում:

Հանդիսությունը ներկա է մաս մեր բոլորիս սիրելի Տիրամայրը, լուռ ու երջանիկ: «Մայր որդու՛վ բերկրեալ»:

Հանդիսության վերջում խոսք է առնում Վեհափառ Հայրապետը, Իր գոհունակությունն է հայտնում ընտանեկան այս շնորհավորանքի համար, որը Իր սրտին շատ է խոսում իր անմիջականությամբ և անկեղծու-

թյամբ և ասում է: Իր արդարև անցել են անկատ 60 տարիներ, տարիներ՝ աշխատանքի, դժվարությունների և հաջողությունների և շեշտում, որ մարդուն անհրաժեշտ է միայն ստողջություն, որպեսզի կարենա աշխատել և ստեղծագործել:

Ապա օրհնում է բոլորին, Իր գոհունակությունն է հայտնում մանավանդ տ. Հայկազուն արքեպիսկոպոսին, տ. Ներսես Ժ. վարդապետին և Ա. Հատիտյանին՝ նրանց սըրտագին խոսքերի և շնորհավորանքների համար, որոնք անկեղծ էին, հուզիչ և արտահայտում էին բոլոր ներկաների զգացմունքները և հույզերը:

Հանդիսությունն ավարտվում է աջահամբույրով:

Բոլոր ներկաները հյուրասիրվում են Վեհափառնի այգու խաղողներով, դեղձերով և տանձներով:

Թող երկար ապրի Հայոց Հայրապետը, Լուսավորչի Իր գահի վրա մաս Իր հայրենակներ գործունեությամբ, մինչև այն երջանիկ օրը, երբ Իր օրով ավարտվի ափյուրքի հայության հայրենադարձությունը մայրենի հողի վրա և ս. Էջմիածնի լույսի և խորհուրդի մեջ ապրելու համար որպես մեկ ժողովուրդ, մեկ եկեղեցի և մեկ հայրենիք:

Վեհափառ Հայրապետի ծննդյան 60-ամյակի առթիվ ստացվեցին բազում շնորհավորական հեռագրեր ինչպես պաշտոնական, նույնպես անհատ անձնավորություններից, Մայր Աթոռ և Էջմիածնի անասանության և Հայոց Հայրապետի թանկագին կենաց արելշատության մաղթանքներով:

